

[Udenrigsministeren.]

umuligt for Regeringen at tage noget Hensyn til et saadant Pres, og det kan jeg gentage ved denne Lejlighed. Det ærede Medlem tænkte sig dernæst ved store Planer at frigøre ikke blot for det Pres, der fremkom paa den Maade, men ogsaa for det Pres, der ligger i selve Kendsgerningerne, i vore Erhvervs Karakter, eller i hvert Fald at dæmpe dette Pres. Ja, hvis det kunde lade sig gøre, var det meget ønskeligt, og hvis det ærede Medlem vil fremføre nærmere Planer i den Henseende, skal jeg gerne bringe dem videre til Overvejelse — jeg tror, det vil være andre Ministerier, der i første Række vilde have Adgang til og Grund til at tage Stilling dertil.

Men hvor forskellige Opfattelserne end kan være — og imellem den ærede Ordfører for Det konservative Parti og den ærede Ordfører for Partiet Venstre var Opfattelsen af hele vor Situation jo ganske overordentlig forskellig — saa mødes vi jo i Virkeligheden i det fælles i Øjeblikket, at den Traktat, som her nu er Tale om, skal vi godkende, og dernæst, at alle de Oplysninger, der kan være Brug for, de bør gives i det i den Anledning nedsatte Udvalg, og med denne Samstemning kan jeg være tilfreds.

Himmelstrup: Jeg forstaaer saa særdeles vel, at den højtærede Udenrigsminister har forelagt den Traktat, vi her behandler, til Ratifikation her i Rigsdagen. For det første staaer det udtrykkeligt i Overenskomstens Artikel 4, at Traktaten skal ratificeres, for det andet kan jeg ogsaa godt indse, at den højtærede Udenrigsminister med Hensyn til denne Traktat med nogen Ret kan paaberaabe sig Bestemmelsen i Grundlovens § 18 om, at Handelstraktater ikke kan afsluttes uden Rigsdagens Samtykke. De Bemærkninger, jeg tidligere har gjort om det ubehagelige for Rigsdagen i at dele et Ansvar med Ministeren, naar Rigsdagen hverken har fjerneste Indflydelse paa Tilblivelsen af de paagældende Aftaler eller Adgang under Forhandlingerne til at forandre saa meget som et Komma i dem, drejer sig heller ikke om Aftaler af denne Karakter, men har altid angaaet de rene Vareudvekslingsaftaler, hvortil jeg henregner den tyske. Jeg ved jo godt, at den højtærede Minister altid har paastaet, at naar disse tyske Vareudvekslingsaftaler skulde ratificeres, skyldtes det et Krav fra tysk Side. Jeg kan nu ikke lade være med at benytte denne Lejlighed til at sige til den højtærede Minister, der i

Foraaret fremhævede ganske det samme over for os og pressede Vareudvekslingsaftalen igennem her i Folketinget netop under Paaberaabelse af, at man fra tysk Side ønskede det, at det gjorde et lidt pudsigt Indtryk paa mig, da jeg i September Maaned i Dagbladet „Børsen“ læste, at den dansk-tyske Vareudvekslingsaftale af 30. Januar 1936 den 23. September var blevet ratificeret i Tyskland til Ikrafttræden den 8. Oktober i Aar. Den skulde altsaa udløbe 2½ Maaned efter. Naar jeg saa samtidig tænker paa andre Vareudvekslingsaftaler — det gælder f. Eks. den polske, som den højtærede Minister ogsaa vilde have ratificeret her i Rigsdagen, men som han trak tilbage —, saa kan jeg ikke andet end spørge mig selv, om det nu ikke alligevel er Ministerens Ønske om at dele et Ansvar med Rigsdagen, der skulde være det væsentligste Motiv til, at Ministeren stadig ønsker disse Vareudvekslingsaftaler forelagt Rigsdagen til Ratifikation.

Det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen var meget utilfreds med, at jeg havde gjort nogle Bemærkninger om den forøgede Købelyst, jeg tror der er i Tyskland — og som altsaa virkelig er i Tyskland, det har den højtærede Udenrigsminister jo indrømmet —, for jeg havde, sagde det ærede Medlem, ikke taget Hensyn til de Betingelser, som knyttede sig til Udryttelsen af denne Købelyst. Ja, Betingelsen er jo i Virkeligheden kun den, at vi tager Varer for Eksporten, først og fremmest at vi tager Færdigvarer, det er den eneste Betingelse, der stilles fra tysk Side, og det er jo heri, at Vanskeligheden ligger, for det er netop det, det ærede Medlem Hr. Drachmann ikke ønsker. (Afbrydelse). Ja, det er der, den *politiske* Vanskelighed ligger, fordi det ærede Medlem Hr. Drachmann og Socialdemokratiet ikke ønsker det, det er derfra, Vanskeligheden kommer. Jeg erindrers ganske tydeligt, hvorledes den højtærede Udenrigsminister i Fjor i December Maaned slog Kors for sig, dengang Tyskerne fremkom med Tilbud om forøgede Varekøb her i Danmark paa den Betingelse, jeg har nævnt, og hvorledes den højtærede Udenrigsminister sagde, at der overhovedet ikke kunde være Tale om at naa op paa de Tal, som Tyskerne havde nævnt — der kunde højst være Tale om at gaa ind paa dem for en Trediedels Vedkommende. Den højtærede Minister kom altsaa paa andre Tanker. Jeg maa sige, at jeg tror, at det Pres derudefra, som jeg godt forstaaer, Ministeren gerne vil have besværet nu i Aar, og som bl. a. kom fra Forstander Pe-